

๒๔

จนข้ามภพ
รวยข้ามชาติ
(๔)

ท่ายกก่อนแต่จะให้ท่าน เป็นผู้ดีใจ กำลังให้ท่านอยู่
ย่อมยังจิตให้เลื่อมใสครั้นให้ท่านแล้วย่อมปลื้มใจนี้เป็นยัญสมบัติ

จนข้ามภพ รวยข้ามชาติ (๔)

๒๑๓

เราเกิดมากพหนึ่งชาติหนึ่ง ต้องตั้งใจสั่งสมบุญบารมีให้เต็มเปี่ยม ครึ่งพระสัณมาลัมพุทเจ้ายังเป็นพระบรมโพธิสัตว์ กำลังสั่งสมบารมีอยู่นั้น พระองค์มิได้หวาดหวั่นต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แม้ต้องสละทรัพย์ อวัยวะ หรือแม้กระทั่งชีวิต พระองค์มิได้หวั่นไหวแต่อย่างใด คิดแต่เพียงว่าเกิดมากพชาติหนึ่ง ต้องสั่งสมบุญบารมีให้เต็มเปี่ยม เพื่อให้ได้บรรลुเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทเจ้า พวกเราก็เช่นเดียวกัน แม้มีอุปสรรคมาขัดขวางหนทางการสร้างบารมี จงอย่าหวั่นไหว ให้มีใจมุ่งมั่นและก้าวไปสู่จุดหมายปลายทาง เราย่อมจะพบกับความสำเร็จอย่างแน่นอน

พระสัณมาลัมพุทเจ้าตรัสไว้ใน ทานสูตร ว่า

“ปุพฺพเพว ทานา สุมโน	ททํ จิตฺตํ ปสาทเย
ทตฺวา อตฺตมโน โหติ เอสา	ยถฺยสฺส สมฺปทา
วितฺราโค วิตฺโทโส	วิตโมโห อนาสโว
เขตฺตํ ยถฺยสฺส สมฺปนฺนํ	สยฺยตฺตา พุรฺหมจฺจริโน
สยํ อจฺจริยิตฺวาน	ทตฺวา สเกหิ ปาณิภา
อตฺตโน ปฺรโต เจโส	ยถฺยโม โหติ มหปฺปโล
เอวํ ยชิตฺวา เมธาวิ	สทฺธโร มุตฺเตน เจตฺสา
อပ္พยาปชฺฌํ สุขํ โลกํ	ปญฺหิตฺโต อูปปชฺชติ

จนข้ามภพ รวยข้ามชาติ (๔)

๒๑๔

ตายก่อนแต่จะให้ท่าน เป็นผู้ดีใจ กำลังให้ท่านอยู่
ย่อมยังจิตให้เลื่อมใส ครั้นให้ท่านแล้วย่อมปลื้มใจ นี่เป็น
ยัญสมบัติ ปฏิภาหผู้สำรวจประพฤติพรหมจรรย์ทั้งหลาย
คือท่านผู้ปราศจากราคะ ปราศจากโทสะ ปราศจากโมหะ
ไม่มีอาสวะ ย่อมเป็นเขตที่ถึงพร้อมแห่งยัญ ทายกต้อนรับ
ปฏิภาหด้วยตนเอง ถวายทานด้วยมือตนเอง ยัญนั้นย่อมมี
ผลมาก เพราะตน (ทายกผู้ให้ท่าน) และเพราะผู้อื่น (ปฏิภา-
ห) ทายกผู้มีปัญญา มีศรัทธาเป็นบัณฑิต มีใจพ้นจากความ
ตระหนี่ ครั้นบำเพ็ญทานอย่างนี้แล้ว ย่อมเข้าถึงโลกที่
เป็นสุขไม่มีความเบียดเบียน”

ผู้มีปัญญาแท้จริง ไม่ใช่วัดกันที่เขารับปัญญาในการศึกษา
เล่าเรียน หรือความรู้ความสามารถในการทำงานเท่านั้น สิ่งนี้
เป็นเพียงความรู้ที่ทำให้ติดอยู่ในโลก แต่เขาวัดกันตรงที่ใครมี
ปัญญาช่วยตนเองให้รอดพ้นจากภัยทั้งหลาย ทั้งภัยในโลกนี้
และภัยในสังสารวัฏ ไม่พลัดตกไปในอบายภูมิ สามารถดำรง
ชีวิตอยู่แต่ในสุคติภูมิ และสร้างได้ดีได้อย่างเต็มที่ คนที่เกิด
มาแล้ว ละเว้นความชั่วทุกชนิด ทำแต่บุญกุศล หมั่นทำใจให้ใส
สะอาดบริสุทธิ์ จนได้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต อย่างนี้
เรียกว่า เป็นผู้มีปัญญาอย่างแท้จริง

ผู้มีปัญญาไม่จำกัดว่าต้องเป็นชนชั้นสูง หรือมียศถาบรรดาศักดิ์เท่านั้น คนที่ยากจน หรือไม่ได้รับการศึกษา แต่หากรู้คุณค่าของความเป็นมนุษย์ เชื่อเรื่องบุญเรื่องบาป เชื่อในกฎแห่งกรรม เชื่อเรื่องโลกนี้โลกหน้า เป็นต้น ไม่มีความตระหนี่อยู่ในใจ ไม่ประมาทในชีวิต มุ่งหน้าทำความดีอย่างไม่ลดละ ก็ถือว่าเป็นผู้มีปัญญาฉลาดในการสร้างกุศลธรรม เหมือนอย่างวิธีชีวิตของมหาพุทธะ ที่จะได้ศึกษากันต่อไปในตอนนี้

อันที่จริงแล้ว มหาทุตตะนั้นเคยเป็นเศรษฐีในภพชาติ
ก่อนๆ แต่เพราะประมาทในชีวิต เรียกว่ารวยแล้วประมาท ไม่
ให้ทาน ทำให้ในภพชาตินี้ต้องกลายเป็นคนยากจนอนาถา เป็น
ชนชั้นต่ำ อาศัยได้กัลยาณมิตรชักชวนให้ทำบุญ ทำให้เกิดกุศลจิต
ประกอบกับมีปัญญาสามารถสอนตนเองได้ จึงโชคดีได้ทำบุญ
อุกหลักวิชา ดังที่หลวงพ่อดำได้ยกพุทธพจน์ขึ้นมากล่าวข้างต้น
คือทั้งก่อนให้ ขณะให้ และหลังให้ มีจิตเลื่อมใส วัตถุทานของ
ท่านนั้นบริสุทธิ์ ปฏิภาณ คือพระลัมมาลัมพุทเธาก็บริสุทธิ์
ผลบุญอันยิ่งใหญ่ไพศาลจึงบังเกิดขึ้น ในปัจจุบันทันตาเห็น

*ครั้งก่อนได้กล่าวถึงตอนที่มหาทุคตะ มีโอกาสถวายภัตตาหารแด่พระบรมศาสดา ซึ่งกว่าจะได้ทำบุญครั้งนี้ ต้อง

*มก. บัณฑิตสามเณร เล่ม ๔๑ หน้า ๓๒๙

จนข้ามภพ รวยข้ามชาติ (๔)

๒๑๖

ฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการ เมื่อเสร็จภารกิจได้ตามไปส่งเสด็จที่พระวิหาร ส่วนพระอินทร์ก็เสด็จกลับสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ในขณะนั้น สิ่งมหัศจรรย์ที่ไม่มีใครคาดฝันพลันบังเกิดขึ้น ฝนรדתะ ๗ ประการ ตกลงมาเต็มบ้าน จนล้นออกมานอกบ้าน ภายในบ้านไม่มีที่ว่างเลย ภรรยาของมหาฤๅษีต้องจูงลูกๆ ออกไปยืนอยู่ข้างนอก

ฝ่ายมหาฤๅษีก็กลับจากวิหารเห็นเหตุอัศจรรย์เช่นนั้น บังเกิดมหาปีติ ขนลุกไปทั่วสรรพางค์ ปลื้มใจว่า ฝนรדתะ ๗ ประการ ตกเพราะพุทธานุภาพอันไม่มีประมาณ รวมทั้งบุญญานุภาพที่ตัวได้ทำในวันนี้ จากนั้นเขารับไปยังราชสำนัก พลากรบาทูลพระราชาว่า “บ้านของข้าพระองค์เต็มไปด้วยรדתะ ๗ ประการ ขอพระองค์ทรงให้ราชบุรุษนำเกวียนไปขนทรัพย์นั้นมาเถิด พระเจ้าข้า”

พระราชาทรงอัศจรรย์ในทานที่มหาฤๅษีถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้เกิดผลบุญทันตาเห็น ทรงส่งเกวียน ๑,๐๐๐ เล่ม ไปขนสมบัติมาเทลงที่พระลานหลวง กองทรัพย์ได้สูงประมาณเท่าต้นตาล พระราชารับสั่งให้ชาวเมืองประชุมกัน พลาทริสถามว่า “ในเมืองนี้ มีใครมีทรัพย์มากถึงเพียงนี้บ้าง” ชาวเมืองทูลว่า “ไม่มี พระเจ้าข้า” พระราชาเห็นว่า สมบัติเหล่านี้

จนข้ามภพ รวยข้ามชาติ (๔)

๒๑๓

เป็นของมหาทศตะที่ได้มาด้วยบุญ จึงทรงแต่งตั้งให้เป็นมหา-
เศรษฐีประจำเมือง

พระราชชาติได้ตรัสบอกสถานที่ที่จะสร้างบ้านใหม่ให้กับ
เศรษฐีคนใหม่ ซึ่งสถานที่ตรงนั้นเคยเป็นบ้านของเศรษฐีเก่า
คนหนึ่ง ขณะที่เศรษฐีใหม่เข้าไปดูพื้นที่ และคนงานกำลังแผ้ว
ถางพื้นที่ให้เรียบนั้น หม้อทรัพย์ได้ผุดอ้อดัดเยียดกันขึ้นมา
สร้างความแตกตื่นและอัศจรรย์ใจให้กับคนงาน และท่านเศรษฐี
ใหม่เป็นอย่างยิ่ง พระราชชาติรับสั่งว่า “หม้อทรัพย์เกิดเพราะบุญ
ของเธอนั่นเอง เพราะฉะนั้นเธอจึงเป็นเจ้าของขุมทรัพย์
เหล่านั้นเกิด”

เศรษฐีใหม่ปลูกบ้านหลังใหม่ที่ใหญ่โตกว่าเดิมหลายเท่า
วิถีชีวิตใหม่ได้เริ่มขึ้น จากที่เคยยากจนอนาถาก็กลายมาเป็น
มหาเศรษฐีในชั่วข้ามคืน แต่ด้วยความตระหนักในบุญว่า เป็นที่พึง
เป็นสิ่งที่อยู่เบื้องหลังความสุข และความสำเร็จทุกอย่าง เขาจึง
ไม่ประมาทเหมือนภพชาติในอดีตอีก ได้ถวายมหาทานแด่ภิกษุ
สงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขตลอด ๗ วัน และตั้งใจมั่นว่า จะ
ไม่ขอกจข้ามชาติอีกต่อไป ได้บำเพ็ญบุญถวายทานแด่ภิกษุสงฆ์
รวมไปถึงคนยากจนอนาถา ที่มาขอพึ่งพาอาศัยจนตลอดชีวิต
เมื่อละโลกไปแล้ว ได้บังเกิดในเทวโลก เสวยทิพยสมบัติสิ้น

จนข้ามภพ รวยข้ามชาติ (๔)

๒๑๘

พุทธรูปหนึ่ง

ในสมัยพุทธกาล ท่านได้จุติจากสวรรค์ ถือกำเนิดใน
ครรรณธิดาคนโตของตระกูลอุปถัมภ์ของพระสารีบุตรเถระ ใน
กรุงสาวัตถี ทันทิตีที่หม่าญาติรู้ว่า ธิดาคนโตตั้งครรภ์แล้ว ได้นำ
เครื่องบำรุงครรภ์มามอบเป็นบรรณาการมากมาย การแพ้ครรภ์
ของนางเป็นไปเพื่อบุญกุศล คืออยากถวายทานแต่ภิกษุ ๕๐๐ รูป
โดยมีท่านพระสารีบุตรเป็นประธาน ถวายภัตตาหารที่ปรุงด้วย
ปลาตะเพียน เมื่อภิกษุสงฆ์ฉันเสร็จ นางจึงค่อยรับประทานที่หลัง
จากนั้นอาการแพ้ท้องจึงค่อยระงับไป ต่อมาในงานมงคลอื่นๆ เช่น
วันคลอด วันโกนจุก วันนุ่งผ้าใหม่ เมื่อนางปรารถนาเหตุแล้ว ได้
ถวายสังฆทานแต่ภิกษุสงฆ์ ๕๐๐ รูป ทุกครั้งไป

เมื่อเด็กคลอดออกมา มารดาของเด็กได้ขอร้องให้พระ-
สารีบุตรเถระ ช่วยตั้งชื่อให้ พระเถระถามว่า “วันที่ทารกน้อย
เกิดนั้น มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเป็นพิเศษบ้าง” มารดาของเด็ก
ตอบว่า “ท่านผู้เจริญ ตั้งแต่เด็กคนนี้ถือปฏิสนธิในครรภ์ของดิฉัน
คนในบ้านนี้ ที่ปัญญาอ่อน หรือพูดไม่รู้เรื่อง ก็กลายเป็นคนฉลาด”
พระเถระจึงตั้งชื่อให้ว่าหนูน้อยบัณฑิต อีกทั้งทั้งมารดาของเด็กเชื่อว่า
ลูกของนาง ต้องเป็นผู้มีบุญมาเกิดอย่างแน่นอน จึงตั้งใจว่า
เมื่อโตขึ้น หากลูกชายอยากครองเรือน ก็จะไม่ขัดข้อง และหาก

งานขำภาพ รวบรวมชาติ (๔)

๒๑๕

ปรารถนอยากบวชก็จะอนุโมทนา หนูน้อยบัณฑิตจะได้เป็นมหา-
เศรษฐีประจำเมือง หรือจะเป็นอะไร ต้องติดตามในตอนต่อไป

เราจะเห็นว่า การถวายทานด้วยเจตนาอันแรงกล้า
ด้วยปัญญาที่ผ่องแผ้ว ด้วยใจที่เบิกบานผ่องใส และได้ถวายแด่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นเนื้อนาบุญอันเลิศ ทานที่ถวาย จะ
ให้ผลทันตาเห็นเป็นที่น่าอัศจรรย์ ดังตัวอย่างข้างต้น แสดง
ว่าการทำบุญถูกเนื้อนาบุญ เป็นสิ่งสำคัญมาก แม้ปัจจุบันเรา
ไม่มีโอกาสทำบุญกับพระพุทธรูป แต่พวกเราทั้งหลายก็ยังนับ
ว่าโชคดี ที่มีภิกษุสงฆ์ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ เป็นเนื้อนาบุญอัน
ประเสริฐ เป็นผู้ควรแก่ทักษิณาทานของเรา ดังนั้นในช่วงเข้า
พรรษานี้ ให้หมั่นสั่งสมบุญกุศล ด้วยการให้ทาน รักษาศีล และ
เจริญภาวนา ทำกันให้เต็มที่ ให้เป็นพรรษาแห่งมหากุศล และ
เป็นพรรษาแห่งการบรรลุธรรมของพวกเราทุกๆ คน

